

Sygn. akt V GC 131/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Iwona Nowak
Protokolant:	stażysta Agnieszka Olechna

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa Gminy Ś.

przeciwko A. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. K. na rzecz powoda Gminy Ś. kwotę 29.387,77 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy trzysta osiemdziesiąt siedem 77/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 1026,35 zł od dnia 8 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- 1759,64 zł od dnia 14 września 2013 r. do dnia zapłaty,
- 1255,59 zł od dnia 12 października 2013 r. do dnia zapłaty,
- 1184,09 zł od dnia 9 listopada 2013 r. do dnia zapłaty,
- 1180,52 zł od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1402,15 zł od dnia 11 lutego 2014 r. do dnia zapłaty,
- 880,24 zł od dnia 13 marca 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1058,98 zł od dnia 9 maja 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1223,42 zł od dnia 15 maja 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1455,78 zł od dnia 10 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1180,52 zł od dnia 8 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1335,67 zł od dnia 15 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1836,91 zł od dnia 13 września 2014 r. do dnia zapłaty,

- 1526,63 zł od dnia 15 października 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1230,94 zł od dnia 11 listopada 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1355,06 zł od dnia 13 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1100,91 zł od dnia 14 marca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 1330,59 zł od dnia 15 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 1789,93 zł od dnia 15 maja 2015 r. do dnia zapłaty,
- 1934,40 zł od dnia 30 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 1500,99 zł od dnia 15 lipca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 838,46 zł od dnia 27 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6 406 zł (sześć tysięcy czterysta sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 4 800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Iwona Nowak

Sygn. akt V GC 131/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 25 lipca 2016 roku powódka Gmina Ś. domagała się zasądzenia od pozwanego A. K. kwoty 29.387,77 złotych z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 1026,35 zł od dnia 8 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- 1759,64 zł od dnia 14 września 2013 r. do dnia zapłaty,
- 1255,59 zł od dnia 12 października 2013 r. do dnia zapłaty,
- 1184,09 zł od dnia 9 listopada 2013 r. do dnia zapłaty,
- 1180,52 zł od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1402,15 zł od dnia 11 lutego 2014 r. do dnia zapłaty,
- 880,24 zł od dnia 13 marca 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1058,98 zł od dnia 9 maja 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1223,42 zł od dnia 15 maja 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1455,78 zł od dnia 10 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1180,52 zł od dnia 8 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1335,67 zł od dnia 15 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1836,91 zł od dnia 13 września 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1526,63 zł od dnia 15 października 2014 r. do dnia zapłaty,

- 1230,94 zł od dnia 11 listopada 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1355,06 zł od dnia 13 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1100,91 zł od dnia 14 marca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 1330,59 zł od dnia 15 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 1789,93 zł od dnia 15 maja 2015 r. do dnia zapłaty,
- 1934,40 zł od dnia 30 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 1500,99 zł od dnia 15 lipca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 838,46 zł od dnia 27 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesowymi.

Powódka w dniu 30 maja 1996 roku zawarła umowę z pozwanym A. K. na dostawę wody na terenie Gminy Ś.. Zgodnie z powyższą umową pozwany był zobowiązany do dostawy wody oraz jej administrowania na terenie całej Gminy , w tym do dostawy wody do wsi R.. Wynagrodzenie pozwanego zostało określone w § 4 wyżej cytowanej umowy . Miała to być zapłaty za wodę pobieraną od odbiorców czyli (...). Pomimo zawarcia powyższej umowy na terenie Gminy wodę dostarczał Zakład (...) w J., ponieważ Zakład (...) w J. odmówił pozwanemu zawarcia z nim umowy sprzedaży wody z uwagi na wcześniejsze zaległości.

W związku z powyższym ówczesny wójt Gminy Ś. ustalił z pozwanym, iż Gmina Ś. będzie dokonywała zakupu wody od Zakładu (...) w J. dla pozwanego , który będzie mógł ją dostarczać do wsi R.. Następnie Gmina Ś. miała wystawiać faktury VAT dla pozwanego z tytułu zakupionej przez nią wody. Pozwany miał zwracać dla powódce koszty zakupu wody do wsi R.. Pozwany w związku z faktem ,że dostarczał wodę do (...) , zakupioną notabene przez powódkę , pobierał wynagrodzenie w formie opłat od mieszkańców wsi. W związku z faktem ,że strony łączyła jedynie umowa ustna , w dniu 1 sierpnia 2000 roku została między Gmina Ś. a Zakładem (...) w J. zawarta umowa pisemna na dostarczanie wody wodociągiem do wsi R. . Umowa dotyczyła jedynie dostarczania wody .Gmina opłacała tylko dostawę wody .Natomiast czynności polegające na administrowaniu dostarczona wodą , konserwacji urządzeń spoczywały na pozwanym. Fakturę za dostarczaną wodę wystawiał mieszkańcom pozwany.

Kwotą równowartości za dostarczaną wodę na podstawie ustnej umowy między stronami , powódka obciążała pozwanego na przestrzeni od sierpnia 2000 roku do sierpnia 2015 roku. Pozwany w powyższym okresie , a zwłaszcza od 2009 roku nieregularnie dokonywał wpłat na rzecz powódki .Pozwany dokonywał płatności za faktury w formie pieniężnej lub w formie wykonania usług na rzecz Gminy.

Pozwany nie uregulował , mimo istnienia stosunku prawnego między stronami , następujących faktur VAT wystawionych przez powódkę :

faktura VAT/ (...) z dnia 24 lipca 2013 roku na kwotę 1659,29 złotych , została opłacona w części na kwotę 668,94 złote. Pozostało do zapłaty kwota 1.026,35 złotych. Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...) .

faktura VAT/ (...) z dnia 30 sierpnia 2013 roku na kwotę 1759,64 złotych. Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę R (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 27 września 2013 roku na kwotę 1255,59 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...) .

faktura VAT/ (...) z dnia 25 października 2013 roku na kwotę 1184,09 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 17 grudnia 2013 roku na kwotę 1180,52 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 27 stycznia 2014 roku na kwotę (...)15złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 26 lutego 2014 roku na kwotę 880,24 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 24 kwietnia 2014 roku na kwotę 1058,98 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 30 kwietnia 2014 roku na kwotę 1223,42 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 26 maja 2014 roku na kwotę 1455,78 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 23 czerwca 2014 roku na kwotę 1058,98 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 31 lipca 2014 roku na kwotę 1335,67 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 1 września 2014 roku na kwotę 1836,91 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 30 września 2014 roku na kwotę 1526,63 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 27 października 2014 roku na kwotę 1230,94 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 1 grudnia 2014 roku na kwotę 1356,06 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 27 lutego 2015 roku na kwotę 1100,91 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 31 marca 2015 roku na kwotę 1330,59 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 30 kwietnia 2015 roku na kwotę 1789,93 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 15 czerwca 2015 roku na kwotę 1934,40 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 30 czerwca 2015 roku na kwotę 1500,99 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 12 sierpnia 2015 roku na kwotę 838.46 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

W związku z tym że pozwany nie uregulował należności ,zdaniem powódki roszczenie jest w pełni zasadne .Powódka sprzedała dla pozwanego wodę.

Ponadto powódka podkreśla ,że nie zlecała wykonania jakichkolwiek prac dla pozwanego.

Pozwany A. K. wniósł o oddalenie powództwa. Podkreślił ,że zgodnie z umową miał realizować prace modernizacyjne i naprawcze-wodociągowe. W przypadku braku takich prac , w poszczególnych okresach dokonywał uregulowania kosztów dostarczonej przez powódkę wody, poprzez wpłatę określonej kwoty na konto powódki.

Podkreśla ,ze nie jest prawdą jakoby dokonywał zapłaty z tytułu dostarczania wody do wsi R. nieregularnie ,albowiem wpłata była dokonywana tylko w tych okresach , gdy pozwany nie wykonywał żadnych prac . Natomiast w okresach , kiedy te prace były wykonywane dochodziło do wzajemnego potrącenia należności . W tym zakresie pozwany zawarł umowę ustną z ówczesnym wójtem.

Tak też w przypadku wskazanych w pozwie faktur pozwany ich nie musiał opłacać , gdyż kwoty te zostały skompensowane z kwoty należności przysługującej pozwanemu z tytułu zapłaty za roboty wodociągowe określone w fakturach numer (...). Faktury te zostały uznane przez powoda i dokonano wzajemnej kompensacji tych należności poprzez ustne oświadczenie ze strony powódki w osobie ówczesnego wójta i pozwanego . Łączna kwota wykonanych prac będących przedmiotem tych trzech faktur wynosi 19.655,40 złotych

Podnosi ,że prace zostały mu zlecone przez ówczesnego wójta Gminy. To wójt zadzwonił do niego .

W związku z powyższym w odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego zgłosił zarzut potrącenia należności jakie przysługują z wyżej wymienionych faktur od powoda na rzecz pozwanego. Ponadto pozwany podniósł zarzut przedawnienia co do faktur wystawionych do dnia 20 lipca 2014 roku.

Sąd ustalił co następuje;

Powódka w dniu 30 maja 1996 roku zawarła umowę z pozwanym A. K. na dostawę wody na terenie Gminy Ś.. Zgodnie z powyższą umową pozwany był zobowiązany do dostawy wody oraz jej administrowania na terenie całej Gminy , w tym do dostawy wody do wsi R.. Wynagrodzenie pozwanego zostało określone w § 4 wyżej cytowanej umowy . Miała to być zapłaty za wodę pobieraną od odbiorców czyli (...).

Jednakże, pomimo zawarcia powyższej umowy na terenie Gminy wodę dostarczał Zakład (...), ponieważ Zakład (...) w J. odmówił pozwanemu zawarcia z nim umowy sprzedaży wody z uwagi na wcześniejsze zaległości.

W konsekwencji Gmina Ś. dokonywała zakupu wody od Zakładu (...) w J. dla pozwanego , który ją dostarczać do wsi R..

Następnie Gmina Ś. wystawiła faktury VAT dla pozwanego z tytułu zakupionej przez nią wody. Pozwany miał zwracać dla powódce koszty zakupu wody do wsi R.. Pozwany w związku z faktem ,że dostarczał wodę do (...), zakupioną notabene przez powódkę wodę , pobierał wynagrodzenie w formie opłat od mieszkańców wsi.

Pozwany nie uregulował , mimo istnienia stosunku prawnego między stronami , następujących faktur VAT wystawionych przez powódkę :

faktura VAT/ (...) z dnia 24 lipca 2013 roku na kwotę 1659,29 złotych , została opłacona w części na kwotę 668,94 złote. Pozostało do zapłaty kwota 1.026,35 złotych. Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...).

faktura VAT/ (...) z dnia 30 sierpnia 2013 roku na kwotę 1759,64 złotych. Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę R (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 27 września 2013 roku na kwotę 1255,59 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...).

faktura VAT/ (...) z dnia 25 października 2013 roku na kwotę 1184,09 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 17 grudnia 2013 roku na kwotę 1180,52 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 27 stycznia 2014 roku na kwotę (...)15złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. faktury (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 26 lutego 2014 roku na kwotę 880,24 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 24 kwietnia 2014 roku na kwotę 1058,98 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 30 kwietnia 2014 roku na kwotę 1223,42 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 26 maja 2014 roku na kwotę 1455,78 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 23 czerwca 2014 roku na kwotę 1058,98 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 31 lipca 2014 roku na kwotę 1335,67 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 1 września 2014 roku na kwotę 1836,91 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 30 września 2014 roku na kwotę 1526,63 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 27 października 2014 roku na kwotę 1230,94 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 1 grudnia 2014 roku na kwotę 1356,06 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 27 lutego 2015 roku na kwotę 1100,91 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 31 marca 2015 roku na kwotę 1330,59 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 30 kwietnia 2015 roku na kwotę 1789,93 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 15 czerwca 2015 roku na kwotę 1934,40 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 30 czerwca 2015 roku na kwotę 1500,99 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

faktura VAT/ (...) z dnia 12 sierpnia 2015 roku na kwotę 838.46 złotych . Na tę sama kwotę powódka otrzymała od Zakładu (...) w J. fakturę (...),

(dowód w aktach pozew k.2-3 ,umowa wraz z aneksami k.8-11 ,13-15 , faktury (...))

Pozwany na podstawie umowy ustnej realizował prace modernizacyjne i naprawcze-wodociągowe. Na podstawie umowy ustnej z ówczesnym wójtem zrealizował między innymi przyłączy wodociągowe u Państwa P. w Ś. i wykonał przykanaliki u Państwa L. w K.. Za wykonane prace wystawił dwie faktury VAT nr (...) na łączną kwotę 3665,40 złotych.

Pozwany również zrealizował inwestycje polegającą na przebudowie kanalizacji melioracyjnej w S.. Za wykonane prace wystawił fakturę VAT nr(...) na kwotę 15.990 złotych,

(dowód w aktach odpowiedź na pozew k99-100 , faktury102-103 , oświadczenie o ustnym zleceniu k 104 ,111)

Świadkowie i strony potwierdzili istnienie umowy dostawy wody do wsi R. między stronami.

(dowód w aktach karta 113-114 ,120-121 124-125)

Sąd zważył co następuje;

Na podstawie zebranego materiału dowodowego w sprawie , a w szczególności z przedłożonych dokumentów i zeznań świadków oraz stron , należało uznać roszczenie powoda w pełni za zasadne.

Bezspornym jest fakt ,że powódka dokonywała zakupu wody od Zakładu (...) w J.. Następnie tę zakupioną wodę pozwany dostarczał do wsi R.. Powódka wystawiała dla pozwanego faktury z tytułu sprzedaży wody.

Żadna z faktur objętych żądaniem pozwu nie została zakwestionowana przez pozwanego.

Zatem powódka winna otrzymać od pozwanego należności wynikające z wyżej opisanych faktur. Jednakże pozwany podniósł zarzuty potrącenia i przedawnienia.

Powódka dochodziła od pozwanego kwoty 29.387,77 złotych. Natomiast pozwany w zarzutach zgłosił jedynie kwotę 19655,40 złotych. Zatem nie przedłożył żadnego dowodu na okoliczność wskazania przyczyny braku uregulowania kwoty 9732,37 złotych.

Odnosnie zarzutu przedawnienia to pozwany podniósł zarzut przedawnienia co do faktur wystawionych do dnia 20 lipca 2014 roku. Podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia co do faktur wystawionych do dnia 20 lipca 2014 roku nie znajduje odzwierciedlenia w aktualnym stanie prawnym.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i ust. 1a ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (Dz. U. z 2006 roku, Nr 123, poz. 858, ze zm.) dostarczanie wody odbywa się na podstawie umowy o zaopatrzenie w wodę zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług. Do zakupu wody stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. W myśl art. 2 pkt 4 cyt. ustawy przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jeżeli prowadzi działalność gospodarczą w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków, oraz gminne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, prowadzące tego rodzaju działalność. Oznacza to, że niezależnie od tego, czy zaopatrzeniem w wodę zajmuje się wyodrębniona w tym celu osoba prawna, czy gmina poprzez gminną jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w tym zakresie prowadzą one działalność gospodarczą.

Jeżeli chodzi o samą umowę o zaopatrzenie w wodę, należy uznać ją za umowę nazwaną, która powinna zawierać co najmniej postanowienia określone w art. 6 ust. 3 cyt. ustawy. W doktrynie wskazuje się również na możliwość zakwalifikowania takiej umowy jako umowy dostawy (art. 605 k.c.), do której z mocy art. 612 k.c. zastosowanie mają przepisy o sprzedaży. Przyjmując, że zgodnie z odesłaniem z art. 6 ust. 1a cyt. ustawy należy do zakupu wody stosować przepisy Kodeksu cywilnego, oznaczałoby to zatem, że w myśl art. 554 k.c. w zw. z art. 612 k.c. należności za dostarczoną wodę ulegają przedawnieniu z upływem lat dwóch (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2005 roku, sygn. II CK 423/04, OSNC 2006/1/12).

Zdaniem Sądu ,jednakże jest to inna umowa nazwana, uregulowana w przywołanej wyżej ustawie (por. też wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2006 roku, sygn. I CSK 149/05, Lex nr 182962 czy z dnia 25 marca 2010 roku, sygn. I CSK 449/09, Lex nr 688854, czy wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13 grudnia 2012 roku, sygn. I ACa 664/12, OSAB 2012/4/9-14) i do tej umowy nie znajduje odpowiedniego zastosowania art. 751 k.c. w zw. z art. 750 k.c., przewidujący dwuletni termin przedawnienia.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że roszczenia podlegały przedawnieniu trzyletniemu jako roszczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, a zarazem roszczenia okresowe (art. 118 k.c.).Dotyczy to również całości odsetek za opóźnienie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 roku, sygn. III CZP 42/04, OSNC 2005/9/149).

Oznacza to, że roszczenia powoda uległyby przedawnieniu w trzyletnim terminie liczonym od upływu terminu płatności . Pozew został złożony w dniu 25 lipca 2016 roku . Natomiast termin płatności najstarszej faktury przypadła na 8 sierpnia 2013 roku .

W konsekwencji powyższych uwag wskazać należy ,że skoro roszczenie powoda stało się wymagalne (przy najstarszej fakturze)w dniu 8 sierpnia 2013 roku , to uległoby ono przedawnieniu w dniu 8 sierpnia 2016 roku.

Odnosnie drugiego z zarzutów pozwanego tj potrącenia wzajemnych należności.

Sąd w tym zakresie nie dał wiary pozwanemu i świadkowi J. S. , albowiem pozostają one w sprzeczności z zeznaniami pozostałych świadków , jak i uregulowaniom prawnym. Pozwany nie wskazał dlaczego nie uregulował , należności wynikających z faktur na kwotę 9732,37 złotych.

Art. 15.ustęp 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wody (Dz. U. z 2006 roku, Nr 123, poz. 858, ze zm.) wyraźnie wskazuje ,że

" Realizację budowy przyłączy do sieci oraz studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego i urządzenia pomiarowego zapewnia na własny koszt osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci "

Tym samym Powódka nie może , w ramach budżetu przejść na swój koszt wybudowania prywatnych przyłączy .

Gmina nie mogła zlecić wykonania prywatnych przyłączy. Brak w tym zakresie jest sporządzonej na piśmie umowy ustalającej zakres prac. Konieczność zawarcia umowy pisemnej jest koniecznym elementem , albowiem taka umowa musi mieć kontrasygnatę Skarbnika Gminy. Zatem roszczenia pozwanego w tym zakresie winny być skierowane do osób fizycznych na rzecz których dokonał przyłączy a nie powódki.

Fakt braku takich umów został potwierdzony zeznaniami Skarbnika Gminy.

Odnosnie faktury na kwotę 15990 złotych z tytułu wykonanych prac w S. , Sąd uznał w świetle złożonych dokumentów jak i zeznań świadków ,że nie ma żadnego dowodu na zlecenie wykonania tych prac jak i zakresu wykonanych prac .

Przebudowa kanalizacji jako taka jest już zadaniem administracyjnym , gdzie w drodze przetargu zgodnie z zamówieniami publicznymi powinien zostać wyłoniony wykonawca.

Pozwany nie przedłożył protokołu odbioru wykonanych przez niego prac , nie wskazał czy i kiedy i dlaczego nie dokonywał wpisów do dziennika budowy.

Faktura wystawiona przez niego jest jedynie dowodem prywatnym , potwierdzającym ,że osoba wystawiająca ją podpisała.

Znamiennym jest również fakt ,że pozwany od chwili wystawienia faktur , nie skierował wezwania dla powódki . Dopiero pozew powódki spowodował wystąpienie przez pozwanego z zarzutem potrącenia, który to zdaniem Sądu jest zgłoszony nieprawidłowo.

Zgodnie z treścią art 498 k.c. gdy dwie osoby są względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony.

W niniejszej sprawie Sąd uznał ,że w przypadku dwóch faktur tj (...) , (...) powódka nie może w świetle wyżej cytowanych przepisów ponosić kosztów prywatnych przyłączy, zwłaszcza w przypadku braku zgody skarbnika Gminy.

Natomiast jeżeli chodzi o fakturę nr (...) związanej z robotami wodociągowymi to Sąd uznał ,że prace te nie zostały udokumentowane . Pozwany podnosząc zarzut potrącenia z wyżej opisanej faktury nie udowodnił zakresu wykonanych prac , które jako nie udowodnione nie zostały uwzględnione (art. 6k.c. i 232 k.p.c)

Zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego.

To strony a nie sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik (art. 6 k.c.).

Zgodnie z art. 6 kodeksu cywilnego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie , która to z faktu tego wywodzi skutki prawne , a jak stanowi art. 232 kodeksu postępowania cywilnego , to strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów , z których wywodzą skutki prawne.

Ponadto zakres robót wskazuje ,że należałoby potraktować takie roboty zgodnie z przepisami umowy o dzieło. (art. 627 kc), a nie na umowę o roboty budowlane (art. 647 kc). Powołując się na przepisy art. 627 kc i 647 kc oraz na ugruntowane stanowisko judykatury (m.in. Sąd Najwyższy w wyrokach z: 25 marca 1998 r., II CKN 653/97, LEX nr 33754; 7 grudnia 2005 r., V CK 423/05, LEX nr 269751; 18 maja 2007 r., I CSK 51/07, LEX nr 334975) należy uznać , że kryteria odróżniające obie umowy to zakres przedsięwzięcia oraz zinstytucjonalizowany nadzór nad robotami, wynikający z ustawy z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j., Dz. U. z 2010, Nr 243, poz. 1623). Nadto że choć obie umowy są umowami rezultatu, to w wykonaniu umowy o roboty budowlane ów rezultat ma charakter kwalifikowany, tzn. jest nim oddanie „objektu”. Definicja legalna obiektu zawarta jest w art. 3 pkt 1 ustawy Prawo budowlane. Zgodnie z tym przepisem pod pojęciem obiektu budowlanego rozumieć należy budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, budowlę stanowiącą całość techniczno – użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami, obiekt małej architektury. Jeśli chodzi o charakter umów o podwykonawstwo to przyjąć należy, że o zakwalifikowaniu umowy jako umowy o roboty budowlane przesądzi to czy przedmiotem świadczenia podwykonawcy będzie obiekt budowlany. Zdaniem Sądu, przedmiotem świadczenia pozwanego nie był obiekt budowlany w rozumieniu powołanych wyżej przepisów i dlatego umowę łączącą strony należy zakwalifikować jako umowę o dzieło.

Zgodnie z treścią art 646 k.c. roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem dwóch lat od dnia oddania dzieła. Pod pojęciem oddania dzieła należy rozumieć postawienie dzieła przez przyjmującego do dyspozycji zamawiającego, niezależnie od tego czy zamawiający je odbierze, czy też nie. Faktura została wystawiona przez pozwanego po wykonaniu rzekomych prac w dniu 23 grudnia 2013 roku. Zatem termin przedawnienia upłynął w dniu 23 grudnia 2015 roku.

Zarzut powódki w tym zakresie jest prawidłowy. Niezależnie od faktu ,że pozwany nie udowodnił tego ,że prace zostały przez niego wykonane .

W ocenie Sądu dodatkowo zarzut potrącenia należności powoda z należnościami wzajemnymi powódki jest złożony w sposób nie prawidłowy.

Do potrącenia dochodzi wtedy, gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, a każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym (art. 498 § 1 kc).

Potrącenie jest czynnością materialnoprawą, która dokonuje się przez oświadczenie złożone drugiej stronie i wywołuje skutek w postaci wzajemnego umorzenia wierzytelności do wysokości wierzytelności niższej (art. 498 § 2 kc i art. 499 zd. 1 kc).

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 stycznia 2016 r., wydanym w sprawie o sygn. akt II CSK 862/14 stwierdził, że

"oświadczenie o potrąceniu wierzytelności powinno być złożone dłużnikowi wzajemnemu osobiście. Doręczenie pisma procesowego zawierającego takie oświadczenie pełnomocnikowi procesowemu dłużnika wzajemnego nie wywiera skutków przewidzianych w art. 61 § 1 zdanie pierwsze kc."

Tym samym w niniejszej sprawie pozwany nie udowodnił a to na nim spoczywa ciężar dowodu w rozumieniu art 6 k.c ,że złożył bezpośrednio powódce oświadczenie o potrąceniu.

W świetle powyższego Sąd uznał iż pozwany jest zobowiązany na podstawie art 535 k.c. do zapłaty za sprzedaną wodę.

O odsetkach orzekł na podstawie art. 481 k.c.

O kosztach Sąd postanowił na podstawie art. 98 k.p.c. przyznając powodowi zwrot kosztów z uwagi na fakt ,że powódka wygrała proces w całości.

SSR Iwona Nowak